



ALİ ÖZDOĞAN YAZDI

ŞAİR ALİ ÖZDOĞAN

DERT

Gelen derde demez neden derd ârife kâm olur
Ol Şafi'den gaflet eden bin tarife râm olu

AH NEDENDİR

Ah nedendir anlamadım bilinmek'çün bu çabâ
Kimi azmış yitirmiş ar nam'a oynayan rezil
Dalkavuğa rakkasedir ahlakı etmiş hebâ
Utanmayıp varsın dönsün kârı kalsın elde zil

KABİR SON VARİŞ

Söyle riyakâr nefsim söyle nedir bu yariş
Bilinirsen pür neşe gayrı surat bir kariş
Ne zavallı yakariş hem bilse ne olur halk
Vakit biter artık kalk bak şu kabir son varış

AĞYARE İNANMIŞ

Mahzun duruyor sevdiceğim ah perişanmış
Ağyâre inanmış o yalan sözlere kanmış
Bilmez mi o nazdar beni hiç sevmedi sanmış
Ağyâre inanmış o yalan sözlere kanmış

PESPAYE

Suret-i haktandır güyâ menfaattır gâyesi
Kimi firka kimi dindir eksik olmaz pâyesi
İçi başka dışı başka gizler her dem kendini
Hamiyyet sunar fendini milletin pespâyesi

HESAP MAHŞERDE

Milletinin hizmetini eyler nefesine perde
Ah utanmaz hiç arlanmaz vicdan sürünür yerde
Fukaraya nâ alâka namlı görse yalaka
Ne yazık kalktı falaka hesap ancak mahşerde

ALDANMA (AKSAK USUL)

Kaldı ateşlerde dîl boşadır yanma
Sevgi deyip aşk deyip yine aldanma
Aşkî bilen kalmamış o bilir sanma
Sevgi deyip aşk deyip yine aldanma

AŞK

Bıktı gönlüm geçti senden der mi aşk
Baktı endam seçti tenden der mi aşk
Anla cânâ aşk değil bil yandığın
Rûha mânâ ten bedenden der mi aşk

ŞAKALI ARUZ

Ruhumda kalan hatıralardan sana baktım
Yaktım yine mektuplarının hepsini yaktım
Ah hatıralardanda mı ben naz duyacaktım
Yaktım yine mektuplarının hepsini yaktım
Suskun gönül âşık ile bir dem ülfet faslı yok
Ah neylesin sevse bile sevgilinin vaslı yok
Bir rüyâdır ne Mecnunun ne Keremin aslı yok
Ah neylesin sevse bile sevgilinin vaslı yok

CÂNÂ

Cânâ geçecek sevme vefâsız bilinir aşk
Derdin ne sorulmaz ki şifâsız bilinir aşk
Cevriyle yakar amma cefasız bilinir aşk
Derdin ne sorulmaz ki şifâsız bilinir aşk

EY YAR

Ben de bildim aşkı ey yar ah firaktan çâre ne
Söyle cânâ şol firaktan iftiraktan çare ne
Nûr-u nar ayyûka çıkmış mâhitap mehpâre ne
Söyle cânâ şol firaktan iftiraktan çare ne

SEN DEN MİDİR?

Senden midir güzellik senden mi göz bakışlar
Vuslat nedir ya firkat senden mi bırakışlar
Ah ruh kimin beden kim nerden bu aşinâlık
Allah de sen o Hâlık yer gök melek alkışlar

KÖPEK (hiciv)

Ah kudurmuş pis bakışlar dişliyor olmuş köpek
Almamış ahlakı dinden nefse hapsolmuş köpek
Söylesen dinler mi asla şeytanından farkı yok
Mâzeret çok vakti dolmuş bet beniz solmuş köpek

SEN

Dil-i şeyda yetti artık dinle sen
Duymasın yar derde düştün inle sen
Aşkı bil ah etme şekvâ nîmete
İftihar et aşk deyû derdinle sen

AH A GÖNLÜM

Lâ yemuttur sanma dünya iftirakın vakti var
Ah a gönlüm bî habersin amma nâsın vakti dar
Şen geçirmektir murâdın anlarım ben ömrünü
Ah a gönlüm bî habersin amma nâsın vakti dar

REZİL

Yüzde sahte ifade güya kaş çatık.
Sözü kelimeleri hep küfre batık
Sen dînimle uğraşan rezil yaratık
Defol mısralarımı kirletme artık

SEVDA BİTECEK Mİ?

Yine hüzne düştü gönlüm geçecek bu ömr-ü fâni
Hani sevgi nerde sevdâ bitecek mi aşka mâni
İniler şu âşıkân hep nere koydu aşkı sâni

Hani sevgi nerde sevdâ bitecek mi aşka mâni

ÇELİŞKİ

Ne yaman bir çelişki yaşanır şu koltukla

Halka âmir görünmek olmak emire kukla

SEN

Güya naz edermiş sever sanma sen

Bırak sen de gönlüm aman yanma sen

Heves aşka benzer inan kanma sen

Yalan aşka düşmüşle aldanma sen

Bırak sen de gönlüm aman yanma sen

MEVKİ

Nazâr-ı amme'de mevki

Durdurmadı kabre sevkî

Yazık zâyi oldu sevgi

Şimdi leyl'e döndü nehar

Bekle bekle gelmez bahar

Niçün insan böyle aymaz

İnsanîyetini saymaz

Yahu kedi midir doymaz

Şimdi leyl'e döndü nehar

Bekle bekle gelmez bahar

Bak alkışladı dalkavuk

Sen değil gördüğü kavuk

Güya eyledün tefevvuk

Şimdi leyl'e döndü nehar

Bekle bekle gelmez bahar